

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 7. Octaviani obitus. Guido Cremensis Antipapa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

Sæcul. XII. A. C. 1164. qua in regno polleret auctoritate, ab-
 usus facultatibus suis spoliasset. Aulici
 vero, Thomæ æmuli, murmurabant,
 quod ingratiſſimus existeret, tot bene-
 ficiis a Rege cumulatus. Quin etiam
 Adversarii maledicentiæ veneno vir-
 tutes Præsulis & morum conversionem
 inficere conabantur. Amor Justitiæ
 crudelitas, & studium Ecclesiasticæ Liber-
 tatis avaritia dicebatur. Superbiam
 putabant, quod Sæculi honores con-
 temneret, & solius Dei voluntati ad-
 hære se simularet, temeritatis vero
 incusabant, quod Sedi suæ majora, quam
 Antecessores ejus, privilegia tribuere
 auderet. Quidquid dicebat, agebatve,
 in malam partem invidi trahebant.
 Tandemque persuaserunt Regi, actum
 esse de ipsius potestate, si Archiepiscopi
 auctoritatem in dies crescere sineret, &
 nisi Reipublicæ consulere, nullum am-
 plius in Anglia Regem futurum esse,
 quam talem, quem Clerici elegissent,
 & tamdiu solummodo regnaturum,
 quamdiu Archiepiscopo placeret.

§. VII.

*Octaviani Obitus. Guido Cremensis
 Antipapa.*

*Collect.
 Lupi.
 I. ep. 7.*

Inter hæc Octavianum Antipapam,
 Lucæ ex morbo decumbentem mors
 abstulit, circa festum Paschæ, die Mer-
 curii

curii post Octavam, vigesima secunda
 Aprilis anno millesimo centesimo sexa-
 gesimo quarto, quem cum Canonici
 Cathedrales, & ad S. Frigidianum in Ec-
 clesiis suis sepelire recusarent, dicentes,
 se potius ex Ecclesiis suis migraturos esse,
 quam passuros, ut corpus hominis, sua
 opinione æternis flammis addicti, in iis
 sepeliretur, in quodam Monasterio extra
 civitatem terræ mandatus est. Nihil-
 ominus vero Schismatici in vulgus spar-
 serunt, multa miracula ad ejus tumulum
 patrari. Octavianus nomen Papæ annis
 quatuor & dimidio gesserat. Oratorii
 seu Capellæ ipsius supellex & equi ad
 Imperatorem missi sunt, quippe præterea
 nihil habebat. Duo tantum supererant
 Cardinales ex illis quatuor, qui ejus
 partes amplexi fuerant, nempe Joanes
 S. Martini & Guido Cremensis. Hi
 pertimescebant, ne, si Alexandrum Pa-
 pam agnoscerent, ipse eos recipere nollet,
 aut ab eo pari severitate haberentur,
 qua olim Innocentius II. in Cardinales
 Petri Leonis usus fuerat. Quare con-
 vocatis ex Italia Germanique Schis-
 maticis, qui ad exequias Octaviani du-
 cendas advenerant, Cardinalem Guido-
 nem Cremensem Papam elegerunt, &
 Paschalem III. appellarunt, missisque il-
 lico ad Imperatorem, tunc in Germania
 commorantem, nunciis, hanc electio-

Sæcul. XII.

A.C. 1164.

*Act. Alexan-
dri. ap. Ba-
ron.**Otto de saint
Blaise. c. 18.**Gofr. an.
1164.**Otto Mo-
rena. p. 840.*

Hh 4

nem

Sæcul. XII. nem confirmari petierunt. Fecit ille,
 A.C. 1164. quod optabant, dextraque super Evan-
 gelium imposita juravit, se semper Pascha-
 lem ejusque Successores pro legitimis
 Pontificibus, Alexandrum vero ejusque
 Sectatores pro Schismaticis habiturum
 esse. Ad simile deinde jusjurandum om-
 nes, quotquot potuit, Clericos eden-
 dum compulit. Paschalis ab Henrico
 Episcopo Leodiensi, die Dominica, vi-
 gesima sexta Aprilis, ordinatus, Papæ
 nomen annis tribus usurpavit. Verum
 Alexander Papæ mortem Octaviani, cujus
 animam æternum periisse credebatur,
 amare deflevit, & quosdam Cardinales,
 eo sublato, gaudentes corripuit.

*Act. ap.
 Baron.*

Romæ Julio Cardinale, Episcopo
 Prænestino, Alexandri Papæ Vicario,
 fatis functo, Joannes Cardinalis Pres-
 byter tituli SS. Joannis & Pauli subrogatus
 est. Is suo hortatu majorem Romani
 populi partem, magna pecuniæ vi, quam
 Alexandro semper addicti contulerunt,
 in multos sparsa, ad legitimum Ponti-
 ficem reduxit. Pronum etiam est credere,
 faciliores redditos fuisse Schismaticos,
 Octaviano Antipapæ mortuo, & post-
 quam Imperatoris auctoritas in Italia
 vilescere cœpit, nam cum prima die
 Octobris hujus anni millesimi centesimi
 sexagesimi quarti ex Italia abiisset Fride-
 ricus, Veneti initis fœderibus omnes
 pœnæ

pœne Longobardiæ urbes ad arma
 capienda commoverunt. Romani igi-
 tur, addito jurejurando, promiserunt,
 se Alexandrum Papam veneraturos,
 alium Senatum ex viris Alexandro
 faventibus constituerunt, Ecclesiam
 S. Petri & Comitatum Sabinensem, quem
 Schismatici armis Imperatoris occupa-
 verant, in potestatem Vicarii Apostolici
 redegerunt. Itaque, Urbe pœne tota
 in partes Alexandri pertracta, Cardi-
 nalis Vicarius, Clericis Laicisque Papæ
 præ ceteris devotis ad Ecclesiam S. Joan-
 nis in Laterano convocatis, Alexandrum
 revocare statuit, Lagatosque, qui id
 nunciarent, in Franciam misit. Papa
 postquam hac de re cum Episcopis &
 Cardinalibus, qui Senonibus apud ipsum
 erant, deliberasset, licet multa præ-
 videret obstacula, nihilominus Regibus
 Franciæ & Angliæ, atque illius Regionis
 Episcopis id suadentibus, Cardinali Vi-
 cario rescripsit, se certo venturum,
 statimque, quæ ad iter faciendum erant
 necessaria, parare cœpit. In his ad-
 junctis Archiepiscopus Rotomagensis
 epistolam suam ad Episcopos & Abbates
 provinciæ suæ dedisse creditur, in qua
 hortatur, ut Summo Pontifici subsidia
 darent, quibus familiam suam susten-
 taret, cum jam spes esset, fore, ut
 Romæ restitueretur, & extingueretur

Sæcul. XII.
 A.C. 1164.

God. an.
 1164.

ap. Petr.
 Bles.
 ep. 173.

H h 5

Schisma.

Sæcul. XII. Schisma. Conjicere licet, hunc Archi-
 A. C. 1164. episcopum fuisse Hugonem, qui hoc
 anno millesimo centesimo sexagesimo
 quarto, in Festo S. Martini, undecima
 die Novembris obiit, postquam Episco-
 patum annis ferme triginta quinque
 tenuisset. Ejus Successor fuit Rotru-
 vius, prius Episcopus Ebroicensis, qui
 Rotomagi annis novemdecim sedit.

Gall. Chron.
 to p.
 Sup. Lib.
 LXX.

§. VIII.

Concilium Northamptonense.

vita quad-
 rip. 1. c. 25.

Rex Angliæ, contra Thomam Archi-
 episcopum Cantuariensem acrius
 commotus, eum præstituta die Nort-
 hamptoni præsto esse jubet, quo etiam
 omnes Antistites & Proceres Regni, edito
 mandato, convocavit. Omnibus con-
 venientibus Thomas Archiepiscopus ac-
 cusatur, quod semel antea a Rege vo-
 catus, ipse non venisset; & quamvis
 probaret, quod virum idoneum, qui
 pro se responderet, misisset, prolata ta-
 men est Sententia; omnia Archiepiscopi
 mobilia exinde Fisco Regio esse addicta.
 Præsul, percepto hoc Decreto, *rem us-
 que in banc diem, inquit, inauditam!*
*nec enim unquam aliquis Archiepiscopo-
 rum Cantuariensium quacunque in causa
 in judicio Curie Regis Angliæ stetit,
 quod tam ejus Ecclesie quam etiam ipsius
 personalis dignitas vetat, quia & Regis*